

на сичките видими и невидими крaзы, ты помогни на синца ны, които славиме днесъ торжественно твоего славно вознесеніе. Облечи ны съ твоѣтъ горна сила, както си облѣкалъ нѣкога апостольте, и бжди сѣкога съ насъ нераздѣлно. Настави ны на сѣкое добро. Дай ни твоа миръ и твоего търпѣніе, да може да побѣждаваме сѣкое зло, за славъ и честь на твоего свато име, сега и всегда и во вѣки вѣковъ, аминь.

ЗА СОШЕСТВИЕТО

НА СВАТАГО ДЪХА.

Востани сѣкере и гради юже и повѣи въ виноградѣ моемъ. Пѣснь пѣсней гл: д.

Благослови отче!

Благочестиви христіане! Исусъ Христосъ царь небесный насадилъ своа мисленый виноградъ, сирѣчь: вожіатъ церквъ съ ученіе, оградилъ а со законъ, и а напоилъ съ своатъ кръвъ и съ водъ, коато истече отъ неровите животворны ребра, само единъ вѣтръ и трѣвало да а прохладява. За тока дѣла премѣдрый Соломонъ: стани сѣкере и повѣи юже на моя виноградъ, да протекатъ неговите аромати. Една земленна градина, като е насадена на добра земля и напоенна съ водъ, та може да бѣде и безъ вѣтръ. Но вожіатъ церква, коато е небесна градина, не може да принесе плодъ, безъ дѣханіе на този вѣтръ. За тѣи искалъ христосъ да проводи богъ отецъ сватога дѣха на тѣзи неговъ насаденъ и напоенъ градинъ, който днесъ слѣзналъ на свѣтыте апостольте съ голѣмо и бѣрно дѣханіе въ огненни языцы, каквото дѣла евангелистъ Лука: като вѣха събранни ученицыте хрстови, стана напрасно шѣмъ, като отъ бѣрно дѣханіе, и сичката къщя са исплани, гдѣто сѣдѣха апостольте, и извихаса на тѣхъ языцы, разделени като огненни, и като са испланили съ дѣха свѣтаго, начнали да говорѣтъ съ дрѣги чѣзды языцы, каквото имъ даваше дѣхъ свѣтый да дѣматъ. Ето този вѣтръ викалъ христосъ на своатъ градинъ да